



Arrest

nr. 78 956 van 10 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 maart 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYSSE loco advocaat M. BOROWICZ en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart afkomstig te zijn uit Al Karrada (Bagdad), de Iraakse nationaliteit te bezitten en Arabier van origine te zijn. Uw man, M. N. J. I. (...) (O.V. X), zou samen met zijn broer H (...), uw broer M. (...) en zijn neef Ha. (...) voor de Amerikaanse troepen hebben gewerkt. Zo zou M. (...) een winkel met frisdranken en elektrische toestellen hebben gehad in een Amerikaanse basis en zou uw man met zijn broer gezorgd hebben voor de dagelijkse aanvoer van producten. Omwille van dit werk zouden zij zijn bedreigd. H. (...) zou zijn omgekomen toen de auto waarin hij en uw man zaten, werd beschoten. Hierna zouden uw man en zijn twee resterende collega's hun samenwerking met de Amerikanen hebben

stopgezet en zou de winkel zijn gesloten. Gezien de dreigementen zouden uw man en uw broer M. (...) een jaar à anderhalf jaar geleden respectievelijk naar België en Frankrijk zijn gevlucht. De asielaanvraag van uw man zou zijn afgekeurd in België en hij zou in november 2011 terug zijn gekeerd naar Irak. M. (...) zou nog steeds in Frankrijk verblijven. Tijdens het verblijf van uw man in België zou u begin maart 2011 door een wagen zijn aangereden en u vermoedt dat dit incident in verband staat met de dreigementen gericht aan uw man. Op donderdag 23 februari 2012 zou uw man naar zijn werk zijn vertrokken. U zou hem 's middags hebben gebeld omdat hij lang weg bleef en hij zou u hebben gezegd dat hij wat langer op het werk zou blijven. Toen u hem in de namiddag nogmaals zou hebben gebeld, zou zijn telefoon echter uitgeschakeld zijn. U zou niks meer van uw man hebben gehoord en de dag nadien zou iemand u hebben opgebeld via het toestel van uw man met de boodschap dat uw echtgenoot was ontvoerd en dat hij niet werd vrijgelaten totdat uw broer M. (...) zich bij hen zou melden. Ze zouden er ook mee hebben gedreigd iedereen uit uw familie te vermoorden indien u niet inging op hun eis. U zou meteen uw tante hebben gecontacteerd en de laatste 5 dagen voor uw vertrek uit Irak hebben doorgebracht bij haar in Al-Amiriya (Bagdad). Tijdens uw verblijf bij uw tante zouden onbekenden nog een dreigbrief bij uw ouderlijk huis hebben afgegeven met daarbij een foto waarop uw man vastgebonden en met zijn mond dichtgeplakt was te zien. U zou op 29 februari 2012 vanuit de luchthaven van Bagdad zijn vertrokken en op diezelfde dag in België zijn aangekomen en uw asielaanvraag hebben ingediend.

Bij aankomst in België werden de drie paspoorten die u bij had u ontnomen, omdat ze duidelijke kenmerken van vervalsing vertoonden. Verder legt u geen enkel document voor ter staving van uw asielrelaas.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Eerst en vooral dient te worden bemerkt dat uw man, I. M. N. (...), op 25 oktober 2010 in België een asielaanvraag indiende en zijn motieven hiertoe – net als u – baseerde op zijn samenwerking met de Amerikaanse troepen. Inzake zijn dossier werd een negatieve beslissing genomen door het Commissariaat-generaal op 29 augustus 2011. Na een uitgebreid gehoor met uw echtgenoot werd destijds immers besloten dat geen geloof kon worden gehecht aan het feit dat uw man op een Amerikaanse basis werkzaam zou zijn geweest noch aan het feit dat hij (omwille van die reden) zou zijn bedreigd. Aangezien ook u uw asielrelaas en ingeroepen vrees baseert op de bewering dat uw echtgenoot tot voor kort had samen gewerkt met de Amerikaanse troepen (gehoorverslag CGVS, p. 19), kan – gezien bovenstaande – ook inzake uw dossier verder geen geloof worden gehecht aan deze beweringen.

Dat deze verklaringen ongeloofwaardig zijn, wordt bovendien verder bevestigd door de verschillende vaagheden en tegenstrijdigheden die in uw asielrelaas terug te vinden zijn. Zo is het erg bevreemdend dat u niet precies weet welke dreigementen uw echtgenoot zou hebben ontvangen voor zijn vertrek naar België (gehoorverslag CGVS, p. 11). In dit licht haalt u enkel het incident aan waarbij uw man werd beschoten en zijn broer H. (...) omkwam, maar blijkt u niet te weten wanneer de beschieting plaatsvond en of er, behalve uw man en zijn broer, nog mensen in de auto zaten. U verklaart ten slotte dat u denkt dat ook zijn twee andere collega's erbij waren, maar uit de verklaringen van uw man blijkt dat enkel hij en H. (...) in de auto zaten (gehoorverslag CGVS, p. 11, 14-15 en gehoorverslag CGVS partner, p. 18). Dat u niet weet dat uw man een tijdje na dit incident ook een dreigbrief op zijn auto had teruggevonden, is erg ongeloofwaardig aangezien uw man zelf verklaarde dat hij u daarna had gewaarschuwd en dat u sindsdien ook bij andere mensen bent gaan schuilen (gehoorverslag CGVS, p. 15 en gehoorverslag CGVS partner, p. 6). Dat u destijds in shock zou zijn geweest is dan ook geen afdoende verklaring voor het feit dat u zich dergelijke informatie, die uw hele familie betreft, niet zou herinneren (gehoorverslag CGVS, p. 11 en 15). Verder blijkt u vreemd genoeg ook niet te weten sinds wanneer uw man werkte als leverancier, wat de naam was van M.'s (...) winkel, of uw man mede-eigenaar was, waar uw man zijn producten aankocht of waar uw man naartoe was geweest op de dag van zijn ontvoering (gehoorverslag CGVS, p. 12, 13-14). Ten slotte beweert u dat uw broer M. (...) naar Frankrijk was gevlucht, waar hij nu nog steeds woont en dat zijn echtgenote nooit met hem is vertrokken, maar dat zij sinds het begin van de problemen met hun kinderen bij uw ouders was blijven wonen (gehoorverslag CGVS, p. 5, 11, 16). Uw man verklaarde echter dat M. (...) na de dreigement mét zijn vrouw en kinderen naar Diyala (Irak) was verhuisd en dat hij daarna naar België was gekomen (gehoorverslag partner CGVS, p. 18-19).

Ten slotte dient te worden bemerkt dat u geen enkel document neerlegt dat uw identiteit, nationaliteit of uw asielrelaas staakt. Uw verklaring hiervoor dat uw tante u had gezegd dat enkel een paspoort meenemen voldoende was en dat u nog geen documenten had laten opsturen, omdat niemand u dat zou hebben gevraagd (gehoorverslag CGVS, p. 7 en 8), is dan ook helemaal niet

afdoende. Er kan immers worden verondersteld dat u, aangezien uw man reeds een asielpcedure had ondergaan, heel goed op de hoogte zou zijn van het belang van documenten ter staving van een asielaanvraag. Zeker gezien de verklaring van uw man dat u destijds, toen hij in België was, alle documenten naar hem hebt opgestuurd via DHL (gehoorverslag CGVS, p. 12).

Op basis van uw verklaringen en die van uw echtgenoot kan met zekerheid worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende samenwerking van uw echtgenoot met de Amerikaanse troepen en de dreigementen die hiervan het gevolg zouden zijn. Bijgevolg hebt u het Commissariaat-generaal er niet van overtuigd een oprechte, gegronde vrees te hebben voor vervolging en/of een risico op het lijden van ernstige schade bij een eventuele terugkeer naar Irak.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkkelijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid geviséerd. Ook de sjiitische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen, nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB: "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak. Bagdad", d.d. 5 januari 2012). De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie. De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden o.a. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad, subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c, van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt. Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Hiertoe gaat verzoekende partij in op enkele motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.2.1. Verzoekende partij beweert dat zij niet op de hoogte is van de activiteiten van haar man in de winkel en dat zij de naam van de winkel niet kent omdat dit een “mannenbezigheid” betreft en haar man tegenover haar hier steeds vaag over bleef. Dat zij de data en de precieze toedracht van de gebeurtenissen niet kent is omdat zij niet alles in detail doorgevraagd heeft aan haar echtgenoot.

2.2.2.2. De Raad stelt evenwel vast dat de meest wezenlijke elementen in het voorgehouden asielrelaas de activiteiten in de winkel betreffen en de aanslag op de wagen waarbij haar schoonbroer om het leven kwam. Deze elementen resulteerden niet alleen in het op de vlucht slaan en onderduiken van haar gezin, maar ook van een aanzienlijk aantal andere familieleden waardoor de ganse familie door deze gebeurtenissen is getroffen. Het is dan ook volstrekt onaannemelijk dat verzoekende partij gezien de voorgehouden enorme impact van deze elementen niet in kennis zou zijn van het ogenblik waarop haar echtgenoot begon met het aanvoeren van goederen, van de naam van de winkel van haar eigen broer, van wanneer de dodelijke aanslag gebeurde op de wagen waarin ook haar echtgenoot zat – de dag van het overlijden van haar schoonbroer en de dag waarop haar echtgenoot ternauwernood aan de dood ontsnapte kan bezwaarlijk moeten worden verkregen middels een “in detail doorvragen” aan haar echtgenoot – en van welke personen zich in deze wagen bevonden.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij de motivering betreffende het bestaan van de dreigbrief, met betrekking tot de vluchtoorden van haar broer en de leden van zijn gezin en aangaande de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door haar echtgenoot voorgehouden asielrelaas in het kader van diens asielprocedure ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

2.2.3. Waar verzoekende partij betreffende het vastgestelde gebrek aan documenten betoogt dat zij halsoverkop uit haar ouderlijk huis is gevlucht waardoor zij op haar paspoort na niet de tijd had om alle documenten te verzamelen, stelt de Raad vast dat verzoekende partij na het verlaten van haar huis nog vijf dagen doorbracht bij haar tante in Bagdad waardoor zij alvorens het land te verlaten nog ruim de tijd had om haar via familieleden of kennissen de nodige documenten te laten bezorgen.

Met betrekking tot de mededeling van verzoekende partij in het verzoekschrift dat zij aan familie heeft gevraagd haar de “dreigbrief evenals de foto van haar vastgebonden man” door te sturen, wijst de Raad erop dat documenten kunnen worden bijgebracht ter ondersteuning van het voorgehouden asielrelaas,

doch niet vermogen een volstrekt ongeloofwaardig relaas in zijn geloofwaardigheid te herstellen. Documenten dienen derhalve steeds gepaard te gaan met een geloofwaardig asielrelaas, wat *in casu* niet aan de orde is.

2.2.4. Het volstrekt ongeloofwaardig bevinden van het asielrelaas verhindert terecht verzoekende partij de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.5. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer bepaald met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij vergenoegt zich desbetreffend te stellen dat *“het grote geweld zoals aanslagen met bommen inderdaad voornamelijk tegen de Amerikaanse troepen is gericht. Maar ook tegen zogenaamde aanhangers van de Amerikanen wordt door groeperingen hard opgetreden.”*. De Raad beperkt zich desbetreffend te herhalen dat aan het door verzoekende partij en haar echtgenoot voorgehouden asielrelaas, en derhalve aan de samenwerking met de Amerikaanse troepen, geen geloof kan worden gehecht. Het argument als aanhanger van de Amerikanen binnen het nog aanwezige geweld in Bagdad nog steeds te zullen worden geviséerd is derhalve niet dienend. De motivering van verwerende partij betreffende artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet wordt door verzoekende partij voor het overige ongemoeid gelaten waardoor deze onverminderd overeind blijft.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.6. Verzoekende partij legt ter terechtzitting een bundel documenten en een CD-rom neer. Verzoekende partij verklaart dat op deze CD-rom de foto staat van haar tijdens zijn ontvoering vastgebonden echtgenoot die haar door zijn ontvoerders werd opgestuurd.

De Raad stelt vast dat de door verzoekende partij ter terechtzitting neergelegde stukken niet gesteld zijn in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling. In toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een dergelijke vertaling deze documenten niet in overweging. Verder wijst de Raad erop dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

2.2.7. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien april tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT